

GLINKA "CHUMA"

Glinka Zielona: Pochodzi ze skał krzemionkowo-aluminiowych. Posiada około 20 różnych soli mineralnych istotnych dla organizmu, takich jak: krzem, magnez, wapń, potas, fosfor, sód i inne oraz cały szereg mikroelementów i pierwiastków śladowych: selen, molibden, cynk.

Glinka zielona ma wspaniałe właściwości dezynfekujące, absorpcyjne i gojące. Doskonale leczy trądzik, wypryski, wrzody, pielęgnuje i regeneruje zmęczoną cerę również podczas leczenia, odkażając ją i wzmacniając. Odżywia zmęczoną cerę, zmniejsza i zapobiega zmarszczkom.

Glinka ma w zasadzie wszystkie makro i mikroelementy, niezbędne dla człowieka, takie jak: krzem, fosfor, żelazo, azot, wapń, magnez, potas, aluminium, cynk, miedź, selen itd., przy czym w formie dobrze przyswajalnej przez organizm człowieka. Skondensowane pierwiastki w glince gwarantują uzupełnienie niedoboru pierwiastków i soli mineralnych w organizmie.

Na płaszczyźnie elektrycznej glinka przyciąga cząstki o ładunku dodatnim, a większość substancji toksycznych ma właśnie ładunek dodatni. Zdumiewające są wręcz absorpcyjne właściwości glinki. Usuwa wszystkie toksyczne substancje i drobnoustroje z organizmu, stanowi barierę dla czynników chemicznych. Działa jak antyseptyk i antybiotyk zarazem. Zapobiega rozmnażaniu bakterii poprzez aktywizowanie mechanizmów obronnych.

Wiadomo, że w glince nie ma bakterii. Pochłania ona płynne i gazowe toksyny, zapachy, gazy i zabija zarazki chorobotwórcze. Neutralizuje stęchłe zapachy masła i innych produktów. Marchewka, burak, rzepa, ziemniaki nie gniją przez całą zimę, jeśli na kilka sekund zanurzyć je do roztworu glinki, a potem wysuszyć. Szczury i myszy nie giną w wyniku zatrucia trucizną, jeśli w pobliżu jej występowania znajduje się też warstwa gliny. Mycie głowy z dodatkiem glinki likwiduje łupież. Mycie zębów roztworem z glinki sprawia, że dziąsła przestają krwawić, a zęby są białe. Przemywanie oczu wodą znajdującą się na powierzchni warstwy gliny likwiduje stany zapalne oczu i powiek.

Liczne badania potwierdziły, iż glinka ma właściwości dezynfekujące. Zalecana przez lekarzy do stosowania w postaci zasypek, past, maści na choroby skórne (wrzody, oparzenia, obrzęki itp.).

W medycynie ludowej glina jest wykorzystywana w bardziej szerokim zakresie i stosowana jest przy leczeniu takich dolegliwości jak: białaczka, nowotwory, polipy, tarczycza, stany zapalne i stwardnienia węzłów chłonnych, niedokrwistość, bóle głowy, miażdżyca, porażenie, zaburzenia nerwowe, padaczka, choroby mózgu, stany zapalne ucha, choroby oczu, choroby żeńskie (zapalenie gruczołu sutkowego, wypadnięcie macicy, włókniak, polipy, torbiel, nieregularna miesiączka, zapalenie pochwy, różnorodne stany zapalne cukrzyca, choroby organów trawienia (nieżyt żołądka, zaparcia, kolka jelitowa, nieżyt jelita cienkiego, wypadnięcie odbytnicy, (hemoroidy), zapalenie wątroby, żółtaczką, choroby nerek, pęcherza, choroby serca, zapalenie oskrzeli, zapalenie płuc, zapalenie opłucnej, gruźlica, kaszel, katar, zapalenie zatoki szczękowej, polipy nosa, krwotok nosowy, angina, choroby skórne

(wyprysk, łuszczyca, róża, brodawki), łysienie, krzywica, zapalenie stawów, reumatyzm, urazy (stłuczenia, zwichnięcie) choroby kości i stawów (złamania, rozciągnięcie więzadeł), rany, wrzody i inne choroby.

Glinka jest wskazana każdemu niezależnie od diagnozy, bo jest to środek naturalny i bardzo efektywny. Normalizuje on proces przemiany materii, działa uzdrawiająco i zwiększa działanie innych środków leczniczych - ziół, homeopatia, leczenie lekami i chirurgiczne.

Glinka przywróciła do zdrowia wielu ludzi, m.in. znaną śpiewaczkę Erikę Zaara, która po wypadku samochodowym miała do końca życia jeździć na wózku inwalidzkim, a dzięki okładom z glinki mogła poruszać się o własnych siłach.

Tajemnica leczniczego działania glinki tkwi w jej właściwościach absorpcyjnych, bakteriobójczych, remineralizujących, gojących oraz wzmacniających siły obronne organizmu.

"Chuma", to wyprażona, wysterylizowana, zielonkavo-szara glinka, pochodząca ze skał krzemionkowych, powstałych ze zdrewniałych roślin zdominowanych przez skrzyp, dzięki czemu glinka ta charakteryzuje się wysoką zawartością związków krzemu. Krzem usprawnia przemiany materii, zapobiega zwapnieniu tętnic i miażdżycy, odtwarza elastyczność naczyń krwionośnych, leczy astmę oskrzelową, obniża zbyt wysoki poziom cukru we krwi, działa wykrztuśnie, przyspiesza gojenie ran. Ilość krzemu w organizmie człowieka z wiekiem maleje. Z tego powodu dr J. Górnicka zaleca codzienne zażywanie glinki.

Ponadto posiada ona: magnez, wapń, żelazo, fosfor, potas, selen, molbiden, cynk i wiele innych ważnych dla organizmu składników.

Glinka pielęgnuje i regeneruje cerę, zmniejsza zmarszczki i zapobiega ich powstawaniu. Działa oczyszczająco, przeciwwysiękowo, przeciwzapalnie, przeciwuczuleniowo, przeciwświądowo, odkażająco, regenerująco.

Glinka wchłania toksyczne substancje, zwiększa wydalanie toksyn przez nerki i przyspiesza regenerację tkanek.

WSKAZANIA:

Wewnętrzne i zewnętrzne owrzodzenia, guzy, torbiele i trudno gojące się rany, żylaki goleni, hemoroidy, guz piersi (okłady i wewn.), wszelkie choroby nowotworowe, anemia, epilepsja, miażdżyca, reumatyzm i artretyzm, cukrzyca, hemofilia, krwotok, guz tarczycy (okłady z gliny zmieszanej z odwarem z liści ślazu i rdestu ostr.), osteoporoza, zatrucie ołowiem, stany zapalne skóry i organów wewnętrznych (np. wątroby), upławy, skurcze mięśni, stany zapalne spojówek i powiek (najlepiej z odwarem ze świetlika), biegunka i zaparcie, stwardnienie rozsiane, łuszczyca, wypadanie włosów, problemy z paznokciami, nadmierna potliwość, nieprzyjemny zapach z ust, gruźlica stawu łokciowego, zapalenie żył, egzema.

SPOSÓB UŻYCIA:

Do słoika o pojemności 1 litra wkładamy 0,5 kg glinki i zalewamy wrzącą wodą prawie do pełna. Pozostawiamy do całkowitego rozpuszczenia się glinki. Rano i wieczorem ok. pół godz. przed posiłkiem wstrząsamy wodą, następnie nalewamy pół szklanki roztworu do szklanki i wypijamy. Wodę w słoiku uzupełniamy aż do całkowitego zużycia glinki. Czas kuracji od 2 tygodni do 3 miesięcy (w zależności od rodzaju schorzenia). Osoby chore na osteoporozę, epilepsję czy SM powinny zużyć ok. 2 kg glinki.

Ilość przyjmowanej gliny trzeba regulować w zależności od potrzeb organizmu. Glina nie szkodzi, ale w niektórych przypadkach może wywołać nieprzyjemną reakcję, dlatego wskazane jest rozcieńczyć glinę w schłodzonym naparze z mięty z niewielką ilością miodu. Stopniowo zwiększamy dawkę z pół łyżeczki glinki do 2. Dla dzieci wystarczy jedna łyżeczka. Normalna dawka dorosłej osoby to 2 łyżeczki proszku z glinki dziennie. Glinę miesza się zimną wodą i przyjmuje się 2 razy dziennie - rano i wieczorem, obowiązkowo godzinę przed jedzeniem (jeśli nie zalecono inaczej). Nie należy dużo jeść po przyjęciu glinki. Jeśli przyjmowanie glinki powoduje ból, trzeba wystawić glinę na słońce, wtedy jest lepiej tolerowana przez organizm.

Rozcieńczony proszek gliny należy pić powoli. Jeśli na dnie kubka zostanie osad z gliny można dodać jeszcze wody. Nie można mieszać glinki metalową łyżeczką.

Stosowanie gliny wewnętrznie powoduje wydalanie z organizmu szkodliwych substancji. Jeśli na początku leczenia przyjmowanie gliny powoduje zaparcia jest to wskaźnikiem tego, że leczona osoba ma poważną chorobę przewodu pokarmowego. W tym przypadku należy przyjmować glinę w niedużych ilościach w ciągu dnia, roztwór gliny powinien mieć jasny kolor.

Glinka zawiera sole mineralne, niezbędne dla organizmu, dostarczając je w odpowiednich ilościach. Glinka pochłania szkodliwe substancje, gazy, zbędne kwasy, oczyszcza organizm. Leczenie gliną trwa kilka miesięcy, niekiedy do roku. Trzeba robić przerwy w leczeniu, żeby żołądek nie przyzwyczajał się do glinki (na przykład 21 dni przyjmować glinę, potem 10 dni przerwy). Bywa tak, że na początku leczenia może się wydawać, iż stan pogarsza się.

OKŁADY:

Odpowiednią ilość glinki zmieszać z gorącą wodą lub odwarem z żywokostu, nagietka, huby, itp. Gęste i ciepłe błoto położyć bezpośrednio na chore miejsce na grubość ok. 2 cm. Położyć na to folię, aby zapobiec wyschnięciu gliny. Zawinąć bandażem lub innym materiałem. Wskazane jest ogrzewanie okładu lampą. Okład zdjąć po upływie ok. 2 godzin. Zabieg należy przeprowadzać najlepiej 2 razy dziennie aż do wyleczenia, przy jednoczesnym wewnętrznym stosowaniu glinki. W przypadku okładów na oczy należy wcześniej na zamknięte powieki położyć zwilżony w odwarze ze świetlika lub wodzie kawałek papieru toaletowego lub ligniny.

MASECZKA:

Glinka jest niewątpliwie najlepszym materiałem na maseczki, gdyż potrafi regenerować tkankę, likwidować stany zapalne skóry, uszczelniać ściany naczyń włosowatych, odżywiać skórę i zmniejszać zmarszczki; Ciepłe i gęste błoto z glinki (najlepiej z odwarem z żywokostu lub nagietka) przyłożyć bezpośrednio na twarz i pozostawić aż do wyschnięcia maseczki (przynajmniej 30 min.). Po zdjęciu maseczki obmyć twarz ciepłą wodą lub odwarem z w/w ziół i wetrzeć w twarz tłoczoną na zimno oliwę z oliwek lub olej z wiesiołka czy ogórecznika.

Czas trwania i częstotliwość okładów zależy od stadium zaawansowania choroby, wrażliwości pacjenta rozmiarów leczonej powierzchni itp. Jeśli leczymy organy wewnętrzne (wątrobę, nerki itp.) okłady pozostawiamy przez 2-3 godziny.

W przypadku stosowania okładów których celem jest usunięcie toksyn okład pozostawiamy na 1-1,5 godziny. W momencie gdy stwierdzimy, że okład jest suchy i gorący musimy wymienić go na nowy. Czasami okład odpada samoczynnie - oznacza to zakończenie działania glinki

Warto przy tej kuracji pić herbaty przeczyszczające, przejść na dietę owocową lub przynajmniej ograniczyć spożycie tłuszczów, przyjmować glinę doustnie. Pozwoli to zredukować ilość toksyn w organizmie.

Nie wolno przerywać raz rozpoczętej kuracji, nawet gdy wydaje nam się, że nie przynosi rezultatów.

Jeśli celem okładów jest wzmożenie sił życiowych lub stymulacja odbudowy ubytków kostnych okład można stosować przez całą noc. Jeśli okład wywołuje uczucie zimna lub przeszkadza - trzeba go usunąć.

Na wrzody i ropienie - wymagana jest zmiana opatrunku co 1-2 godziny.

Glinę można usunąć do momentu ostatecznego wyschnięcia, po czym należy umyć chore miejsce zimną lub letnią wodą (bez mydła, nie używamy spirytusu)

Okłady można robić do całkowitego wyzdrowienia. Zamknięcie wrzodu odbywa się nie od razu: glina powinna pochłoniąć toksyny, płyny szkodliwe z organizmu. Tylko po ostatecznym oczyszczeniu organizmu rana zagoi się.

INFORMACJE DODATKOWE

W czasie leczenia gliną obowiązuje całkowity zakaz picia alkoholu, spożywania cukru, tłuszczu. Wskazane jest połączenie kuracji gliną z kuracją pitną (woda niegazowana z dużą ilością cytryny)

Glinka "pochłania" z organizmu i przyciąga wszystkie substancje o szkodliwym promieniowaniu. Wszystkie toksyny o odczynie kwaśnym (nawet te nie dające się

usunąć chirurgicznie) kierują się w miejsce okładu z glinki, stąd może wystąpić lekkie zaczerwienienie, swędzenie. Objawy te nie są groźne jeśli kuracja jest kontynuowana. Swędzenia pozbędziemy się stosując maść z glinki lub inną opartą na bazie naturalnych komponentów (np. propolisową)

Terapii nie można kończyć gwałtownie, ale stopniowo zmniejszając częstotliwość okładów, aż do całkowitego ustąpienia objawów chorobowych.

Kończąc kurację nie powinniśmy odczuwać żadnych dolegliwości.

Cząsteczki glinki działają jak maleńkie kondensatory - wychwytyją energię słoneczną, którą później uwalniają, dlatego przed użyciem glinę należy ogrzać w promieniach słońca.

Glinę należy zawsze stosować na zimno, nie podgrzewając, ponieważ okład stawia się na miejsce zapalne. Gorąca glina nie ma właściwości leczniczych.

Po użyciu glinę wyrzucamy gdyż jest pozbawiona wszelkich leczniczych właściwości i zawiera toksyny z organizmu. Nie wolno wykorzystywać tej samej glinki ponownie.